

skellighed i By og paa Land maa medføre, at der kræves Ydelse af en større Pengehjælp i Byerne end paa Landet: Der ydes et aarligt Beløb af 2 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som almindeligt Medlem af Sygekassen, samt endvidere et Beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af Sygekassens Udgifter for disse Medlemmer til Lægehjælp, Sygehusbehandling, Pengehjælp beregnet efter en Mindsteydelse af 40, 50 og 60 Øre pr. Sygedag for henholdsvis Landdistrikterne, Købstæderne og København med Frederiksberg og nærmeste Omegn, samt til Barselhjælp beregnet efter den Mindsteydelse, som Sygekassen er pligtig at udrede (jfr. ndfr.). Dette Ændringsforslag vil, oplyser Flertallet, medføre en forøget Udgift for Statskassen paa ca. 264,000 Kr. foruden Udgiften til ydet Barselhjælp.

B. Med Hensyn til *Mindretallets* Stilling overfor de nævnte Hovedpunkter udtaler de 6 Medlemmer af Mindretallet, nemlig J. Andersen, Poul Christensen, Chr. Hansen, Jacobsen, Rørdam og Stauning*), at Mindretallets Bestræbelser under hele Forhandlingen har været »rettede imod det Maal: at hidføre Enighed indenfor Udvalget om en Indstilling, der kunde blive ført igennem med den store Majoritets Vægt. Flere af Mindretallets Medlemmer havde meget vidtgaende Ønsker om Reforme i Sygekasselovgivningen, men disse Medlemmer gav Afkald paa at fastholde flere vigtige Forslag under Bestræbelserne for at opnaa Enighed om Affattelsen af §§ 6 og 13 om de økonomiske Adgangsbetingelser og om Statstilskuddets Fordeling. Mindretallet maa i høj Grad beklage, at disse Bestræbelser ikke har ført til Maalet, men Skylden herfor ligger hos Udvalgets Flertal. Igennem et nedsat Underudvalg, hvori alle Partier var repræsenterede, udarbejdedes Forslag, der samlede den

*) Det 7de Medlem, Schovelin, udtaler i en kort Særbetænkning, at han er enig med de øvrige Medlemmer af Mindretallet i de stillede Mindretalsændringsforslag, som han ogsaa er Medforslagsstiller af, og at han vel „langt fra i et og alt“ kan tiltræde den af de 6 Medlemmer givne Motivering af disse Ændringsforslag, men at han „dog maa mene, at den i det meste rammer det rette“. Ogsaa han beklager, at den i Underudvalget naaede Enighed „i sidste Omgang er blevet sprængt fra Regeringspartiets Side.“